Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 226 Joi 17 August 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂȚI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei - 12 l. 1000.
Z. ȘTIINȚELOR 6 l. 600-12 l. 1000 lei, VESELIA 6 l. 800-12 l. 800 lei
TRĂSUFLET 6 l. 500-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

STRÂMTORILE

De când Turcia a încetat să mai fie o putere imperialistă și un centru de polarizare rasială și politică a popoarelor islamice, poziția ei în politica internațională a rămas conturată de împrejurarea privilegiată, care a făcut din ea deținătoarea Bosforului și Dardanelelor. Aceste strâmtori formând poarta de legătură a Orientului european și a spațiului dunărean cu tot restul lumii, prin apele Mediteranei, este ușor de înțeles marea importanță strategică, economică și politică ce li se atribue, cum și veleitățile hegemonice deslănțuite în ultimele două secole în legătură cu ele.

Dacă dela căderea Constantinopolului sub Turci și până în secolul al XVIII-lea, Marea Neagră a fost socotită un lac turcesc, așa cum mai înainte fusese un lac al imperiului roman și apoi un lac bizantin, adică proprietatea statului teritorial respectiv, odată cu declinul imperiului turcesc și coborîrea hotarelor Rusiei spre Marea Neagră, în urma cuceririi Azovului (1696), au început să se ridice pretențiuni asupra dreptului de navigație în apele acestei mări și pentru alte state. Imperiul habsburgic și cel rusesc au fost cele dintâi care au formulat asemenea pretenții, în fața cărora Turcia a și început să facă concesiuni succesive, mai ales după ce Rusia, prin răpirea Basarabiei în 1912, își întinsese hotarul până în apele Dunării maritime.

După tratatul dela Adrianopol (1829), prin care se admisese libertate pentru exportul și transportul cerealelor pe apele Dunării și Mării Negre, vedem că apare încă o mare putere, care avea un cuvânt de spus în chestiunea regimului navigației pe aceste ape. Aceasta este Marea Britanie, care se aproviziona cu cereale din țările noastre și avea deci interesul să susție libertatea trecerii prin strâmtori și tot odată principiul egalității de tratament pentru toate pavilioanele. Aceste postulate deveniseră și mai presante, în urma tratatului de alianță ruso-turc dela Un Kiar-Skelessi (1833), prin care Rusia singură era în drept să aibă vase de război în Marea Neagră și tot ea putea să treacă din Marea Neagră în Marea Mediterană, în timp ce pentru toate celelalte țări porțile strâmtorilor rămâneau închise. Acest regim unilateral și privilegiat a stârnit, cum era și logic, protestele tuturor celorlalte țări, încât, față de perspectivele unei noui conflagrații europene, s'a putut pași la încheierea convenției dela Londra (1841), numită și Convenția strâmtorilor și prin care s'a adoptat principiul obligator al închiderii strâmtorilor pentru vasele de război, iar pe de altă parte libertatea de navigație pentru vasele de comerț.

A fost consacrat atunci, așa dar, pentru prima oară principiul libertății Mării Negre pentru vasele de comerț, făcând din această mare un drum internațional, iar din strâmtori o chee cu caracter și de interes internațional, sub paza Turciei și cu garanțiile stipulate într'un tratat diplomatic colectiv.

După diferite modificări intervenite în urma tratatului dela Paris (1856), Convenția de la Londra (1871), tratatul dela Berlin (1878) și cel dela Sèvres (1920), prin tratatul dela Lausanne din 1923, se ajunsese la desăvârșirea libertății navigației, prin strâmtorile **internaționalizate**, iar Marea Neagră devenise în fine **o mare deschisă**.

Actualul statut al strâmtorilor a fost fixat însă prin Convenția dela Montreux, din 20 Iulie 1936, prin care dacă pe deoparte s'a menținut principiul libertății de trecere și navigație pe mare și în strâmtori, pe de alta s'a admis în favoarea Turciei desființarea Comisiunii internaționale și remilitarizarea strâmtorilor. S'a recunoscut, cu alte cuvinte, Turciei dreptul unei suveranități efective, al cărei exercițiu în caz când Turcia ar fi în război sau când ea ar socoti că este amenințată de un pericol de război, îi dă puteri depline în ce privește folosirea strâmtorilor de alte state, cum și în ce privește regimul vaselor de război ale beligeranților.

De aci și interesul viu pe care-l prezintă azi definirea atitudinei Turciei față de actualii belgeranți, definire care atârnă în cumpănă tocmai prin faptul că Turcia este deținătoarea Strâmtorilor, cu dreptul de suveranitate recunoscut prin Convenția dela Montreux.

CONVOCAREA DIETEI JAPONEZE

Tokio, 15 (Rador). — In ședința obișnuită de Marți a consiliului de miniștri s'a hotărît ca Dieta să fie convocată într'o ședință extraordinară. Primul ministru, generalul Koyso, a prezentat un raport în acest sens în cursul audienței la împărat.

Data exactă a convocării Dietei va fi fixată zilele acestea, ședința urmând să aibă loc, după toate probabilitățile, în primele zile ale lunii Septembrie.

Ca de obicei, primul ministru va face o expunere generală asupra situației.

Totodată, vor lua cuvântul ministrul războiului, ministrul marinei și ministrul afacerilor străine.

BOMBARDAREA ORAȘULUI VENEȚIA

Venezia 15. (Rador). — *Corespondentul agenției DNB transmite:*

Centrul orașului a fost bombardat pentru prima dată, în regiunea lagunelor, de o formație de avioane anglo-americane, care atacau dela mică înălțime.

Vasul spital german „Freiburg", prevăzut cu semnele distinctive ale Crucii Roșii, a fost mitraliat, în timp ce în imediata sa apropiere au căzut câteva bombe.

In basinul San Marco, a fost atacat de asemeni un vas de pasageri. Sunt de plâns mai mulți morți.

Biserica San Marco, cunoscută în lumea întreagă, Palatul Dogilor, Biserica Mântuirii și un mare număr de alte palate de lângă Gran Canale au fost mai mult sau mai puțin grav avariate.

PROCESUL ATENTATULUI CONTRA FUEHRERULUI

Interogatoriul generalului Höppner

NOUI ACȚIUNI MILITARE IN FRANȚA

Trupele aliate au debarcat pe coasta de sud a Franței

Acțiunea militară care se desfășoară pe teritoriul francez ia, pe zi ce trece, o amploare mai mare, punând în lumină intențiunile Comandametului suprem aliat, de a da acolo pe teritoriul Franței. bătălii cu caracter decisiv.

Un nou eveniment, care în ultimul timp era de prevăzut prin violentele atacuri aeriene asupra obiectivelor militare din sudul Franței, s'a petrecut ieri dimineață. Trupele anglo-nordamericane au debarcat pe coasta de sud franceză.

Comentatorii militari pun în legătură această nouă acțiune militară aliată cu desfășurarea luptelor din Normandia, unde după ultimele știri se dau bătălii de mare anvergură și unde canadienii cari se aflau ieri dimineață în apropirea imediată a localității Falaise și americanii cari înaintează din spre sud, au de făcut față unei viguroase rezistențe germane.

Concomitent cu această acțiune din nordul Franței a început ieri debarcarea la sud. Iată telegramele și știrile primtie cu privire la modul cum s'a desfășurat debarcarea:

Comunicatul oficial dela marele cartier general al Fuehrerului anunță astfel debarcarea:

„După ce inamicul și-a intensificat considerabil, în ultimele zile, atacurile sale aeriene împotriva instalațiilor defensive și a legăturilor de trafic în zona de coastă din sudul Franței, el a debarcat în zorii zilei de Marți în regiunea Toulon-Cannes. Apărarea noastră de coastă se află în luptă cu trupele inamice de debarcare".

Alte știri din izvor german spune următoarele cu privire la această nouă operație aliată:

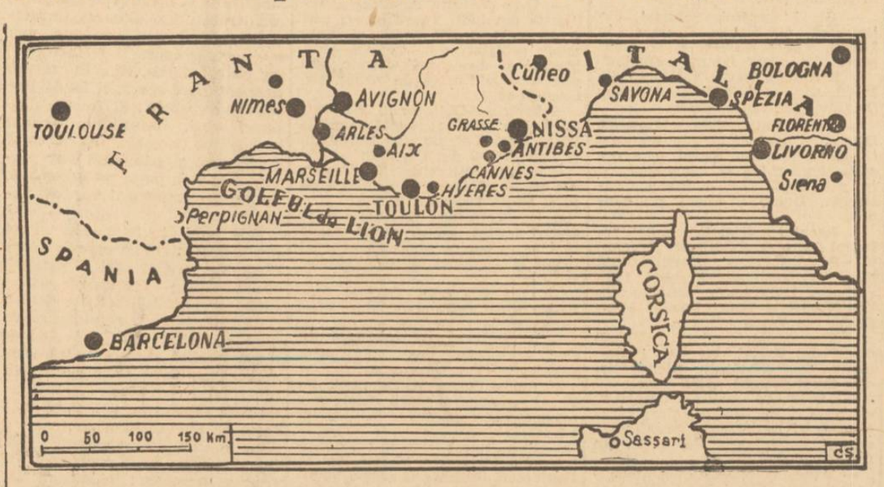

ATACURI AERIENE IN REGIUNEA NISA ȘI MARSILIA

Berlin 15 (Rador). — Agenția DNB comunică în primele ore ale după amiezii:

Pentru pregătirea încercării lor de atac, ce a dat între timp greș, pe coasta franceză a Mediteranei, la est de Toulon, anglo-nord-americanii au dat în seara de 14 August mai multe atacuri aeriene în regiunea Nisa și Marsilia.

In ambele zone, au fost aruncate bombe. In regiunea Marisilia, anglo-nordamericanii au lansat și parașutiști, care în cele din urmă, au fost constatați a fi păpuși.

PRIMELE TRUPE DEBARCATE

Berlin, 15 (Rador). — **Un bombardament greu executat timp de trei zile de forțele aeriene anglo-nordamericane împotriva fortificațiilor depe coasta de sud a Franței, precum și constatarea făcută de aviația de recunoaștere germană că din porturile depe coasta de vest a Corsicei se pregătește să pornească o flotă de debarcare, compusă din 100 vase, apărate de vase de război și de puternice forțe aeriene, permiteau să se aștepte o nouă debarcare anglo-nordamericană.**

In noaptea de Luni spre Marți, s'a făcut o primă încercare de debarcare în golful Bormes, la aproximativ 20 kilometri est de Hyeres, încercare ce a fost dejucată sângeros, grație vigilenței apărării coastelor.

Din zorii zilei de Marți, zona de coastă dintre Cannes și Nisa se află sub tirul puternic al artileriei depe vasele inamice.

Din diferite puncte între Toulon și Cannes, se anunță alte încercări de debarcare, printre altele și aproximativ 100 planoare de transport, ce se aflau sub o puternică protecție aeriană.

O parte dintre aceste încercări fuseseră făcute să dea greș până la amiază.

In alte locuri, sunt în curs luptele cu elementele de siguranță germane depe coastă.

UNDE AU DEBARCAT ALIAȚII

Berlin, 15 (Rador). — **După cum s'a anunțat, englezii și nord-americanii au debarcat Marți în zori pe coasta de sud a Franței, centrul de gravitate fiind în regiunea dintre Saint Raphael și capul Carmarat.**

Această fâșie de coastă are o lungime de aproximativ 25 kilometri și se află aproximativ la jumătatea drumului între Nisa și Toulon. Plaja este în pantă dulce numai până la o mică adâncime, apoi se ridică imediat extremitățile Alpilor provensali până la o înălțime de 1.800 metri. Pantele acestor munți sunt puternic fortificate de trupele germane.

Chiar și luptele din primele ore arată că noua debarcare a inamicului, atât în ce privește lățimea zonei de atac, cât și numărul de forțe folosit, este cu mult mai puțin importantă decât invazia din Normandia dela 5 Iunie.

Pretutindeni, apărarea germană concentrată a intervenit fulgerător împotriva agresorului, pricinuind trupelor de debarcare pierderi însemnate.

Acțiunea trupelor aliate

Berlin, 15 (Rador). — **După puternice atacuri aeriene, ce au durat mai multe zile, împotriva regiunii Marsilia-Toulon-Nisa, ce au luat o deosebită amploare în noaptea de Luni spre Marți, flota de debarcare anglo nord-americană observată în ultimele ziile în apele Corsicei, s'a apropiat de coasta Franței de nord.**

Manevre de diversiune, ca de pildă aruncarea unor păpuși mari în regiunea Marsilia, urmau să ascundă care erau adevăratele puncte de debarcare. In zorii zilei de Marți, după cum s'a anunțat, au debarcat primele forțe, slabe, ale inamicului la Bormes, la est de Toulon.

Apărarea de coastă germană, intervenind imediat, a luat sub focul ei vasele de debarcare și a nimicit părți însemnate dintr'un grup de șoc inamic, ce intrase într'un câmp de mine.

Dimineața, devreme, au sburat în regiunea Cannes aproximativ o sută avioane de transport anglo-americane, remorcând planoare de transport. Ele au trecut dealungul coastei în direcția vest. Avioanele urmau, în mod evident, să aducă întăriri pentru commandourile inamice aflate în lupte grele la Bormes.

In același timp, între Cannes și Nisa, sub protecția unor puternice formații de avioane de bombardament și sub focul intens al artileriei depe vasele inamice, au fost debarcate și alte trupe. Și acestea au fost întâmpinate energic și imediat de către apărarea de coastă germană.

Scurt timp după aceasta, au fost lansați parașutiști anglo-nordamericani, de tăria unui batalion, în regiunea Saint Raphael.

Elemente de siguranță germane au trecut imediat la contraatacuri.

O altă încercare de debarcare, făcută la nord-vest de Port Dramont, s'a prăbușit sub tirul bateriilor gemane.

In nenumărate locuri, în sectoarele de coastă dintre Cannes și Nisa, sunt în curs lupte grele.

CE URMARESC ANGLO-NORDAMERICANII

Berlin, 15 (Rador). — **Debarcările anglo-nordamericanilor pe coasta de sud a Franței se sprijină deocamdată, mai cu seamă pe punctele Saint Raphael și capul Dramont.**

Despre o acțiune coordonată pe un front larg nu poate fi vorba deocamdată. Mai degrabă, se pare că inamicul urmărește deocamdată să pună stăpânire pe golful Saint Tropea și pe teritoriul ce flanchează regiunea Saint Raphael, pentru a aduce aci întăriri pe calea aerului și a mării și pentru a le concentra aci.

Mișcările de până acum ale inamicului pe mare, precum și utilizarea formațiilor aeriene, nu ating nici pe departe amploarea operațiunilor dela 5 Iunie din golful Senei.

In golful dela Saint Tropez, bateriile de coastă germane au deschis un puternic tir de baraj împotriva flotei de transport anglo-nordamericane. In dreptul capului St. Pierrat s'au observat mai multe explozii pe bordul unor vase de debarcare ce au fost lovite. Mai multe cargoboturi s'au scufundat.

Inamicul a adus trupe aeropurtate și unități de parașutiști în regiunea gurilor fluviului Argens. Acestea au fost luate sub tirul greu al artileriei apărării germane, au fost împinse către coastă și în cea mai mare parte, nimicite în primele ore. Au fost făcuți prizonieri.

BERLINUL ȘI DEBARCAREA DIN SUDUL FRANȚEI

DELA CORESPO NDENTUL NOSTRU PARTICULAR

Debarcarea aliaților în Sudul Franței și situația cu totul nouă de pe frontul invaziei din Normandia este bineînțeles principala temă de discuție a cercurilor observatoare din capitala Reichului.

Prima știre germană arăta că o încercare de debarcare la Bormes, la Est de Toulon, a fost zădărnicită. După aceea s'a anunțat că aliații au întreprins o a doua încercare de debarcare, mult mai mare, între Cannes și Nissa, precum o a treia încercare între Toulon și Cannes, care a reușit în parte.

Germanii au putut observa cum această acțiune a pornit din insula Corsica. Trupe aduse pe calea aerului au aterisat pe teritoriul francez, iar după aceea, a început bombardamentul cu tunuri grele de pe vasele de război.

Rezistența germană în locurile de debarcare pare să fi fost cu totul diferită, ceea ce este, de sigur, în legătură cu puterea trupelor disponibile în acest scop.

Știrile transmise de cealaltă parte complectează oarecum aspectul situației de pe noul front de invazie din Franța, astfel că ne putem face cam următoarea impresie asupra situației: Operațiile s'au desfășurat în genere după aceleași principii și metode mlitare ca și debarcările din Normandia. După aterisarea trupelor de parasutiști înainte de revărsatul zorilor, și, după ce acestea au raportat prin t. f. f. că au ocupat pozițiile ce li se desemnaseră, a început aterisarea detașamentelor mai mari venite pe calea aerului în convoale lungi de circa trei kilometri formate din planoare remorcate. După ce și aceste trupe și-au ocupat pozițiile desemnate, vasele de linie din apropierea coastei au început un violent bombardament împotriva pozitiilor germane. Cam pe la ora 8 dimineața, a început apoi debarcarea în adevăratul sens al cuvântului, care e caracterizată de alții ca cea mai mare de până acum.

Nu se spune până acum dacă debarcările din Franța de Sud constituie o acțiune proprie sau sunt o parte din planul general strategic al aliaților, însă trebue să se conteze pe această a doua supoziție. Din aceasta se explică și un răspuns caracteristic al purtătorului de cuvânt dela Wilhelmstrasse, când a fost întrebat de un ziarist străin despre eventuala soartă a guvernului francez. Purtătorul de cuvânt a declarat că guvernul francez se află la Vichy și se gândește, din motive politice, să rămână acolo, însă, în cazul când se va creea o nouă situație, se va reveni în această privință, iar opinia publică va fi ținută la curent. Chiar și noua debarcare din Franța de Sud n'a contribuit să pună pe planul al doilea marele interes pe care îl suscită în Germania frontul din Normandia. Cercurile germane fac însemnate expuneri asupra acestui front și care sunt redate în modul următor:

Scopul urmărit de către anglo-americani de a izola armatele germane printr'o mișcare în formă de clește nu s'a realizat încă. Eforturile comandamentului german sunt de a scoate trupele din regiunile primejduite. Bastioanele defensive germane dela Falaise și Argentan continuă să se mențină.

După cum a declarat un comentator militar german poarta prin care trupele germane se pot retrage este largă de 25—30 kilometri. Mișcarea de desprindere din regiunea dela est de Vire și Drome decurge încet în cea mai deplină ordine. Chiar inamicul recunoaște că retragerea germană este organizată și bine îndeplinită. Scopul inițial al trupelor germane de a creia un baraj defensiv împotriva debarcărilor de trupe a devenit superflu după ce americanii au pătruns în Bretagne și în regiunea Le Mans. După ce pozițiile defensive germane au fost ocolite, atunci, după părerea comentatorului militar german, misiunea strategică a armatelor germane este alta decât aceia de până acum, așa încât scopul următor este acum de a elibera trupele din brațele cleștelui și de a le îngloba în frontul german.

Din aceste expuneri, reese că pe frontul de invazie din Nord s'a creat o nouă situație din care va trebui să se desfășoare probabil bătălia de mișcare anunțată acum câteva zile de purtătorul militar de cuvânt al Reichului.

Actualmente, lupta pentru Falaise stă pe primul plan, deoarece Falaise este un punct de încrucișare de drumuri de primul rang.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAȚIUNILOR DIN ZIUA DE 15 AUGUST 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc și pe frontul Moldovei, niciun eveniment important.

CONFERINȚA DELA BRETTON WOODS

NECESITATEA UNEI NOUI IDEOLOGII ECONOMICE

Dela corespondentul nostru special

III

Geneva. — **Conferința monetară dela Bretton Woods a făcut să curgă multă cerneală. Exceptând analizele amănunțite ale acordurilor cari sunt lipsite toate de o informație sigură, s'au discutat adesea însăși principiile, ideile cari sunt la baza hotărîrilor luate și cari singure ne sunt cunoscute.**

„Tribune de Genève" reproduce astfel, după telegramele unor agenții, un articol din „New-York Times" semnat de d. Eric Johnston, președinte al Camerei de Comerț din Statele-Unite. Articolul începe prin constatările următoare:

„Adevărată cooperare economică internațională nu va fi posibilă după război decât dacă ne desbărăm cu totul de ideologia de dinainte de război. Trebue ca popoarele să învețe că propria lor salvare economică nu va putea fi atinsă ducând un război economic împotriva vecinilor lor. Trebue să învețe că tarifele vamale prohibitive, contingentarea importurilor, duumping-ul, controlul schimburilor, blocarea avuturilor, interzicerea liberei circulații a capitalurilor, duc de-adreptul la catastrofă. Reintoarcerea la adevărata pace internațională și la prosperitatea universală nu va putea fi cu putință decât dacă se părăsesc aceste expediente.

„Realizarea acestei cooperări va cere, nouă americanilor, nu numai bunăvoință, dar și claritate în idei. Dar, din nenorocire, la conferința dela Bretton Woods propunerile făcute de delegația noastră, și în mare parte acceptate, nu pornesc dela o concepție sănătoasă și clară a problemei.

„Din toate acestea a ieșit un plan confuz în obiectivele sale și periculos în posibilitățile sale"

Pe urmă d. Johnston se explică și ne semnalează punctele slabe ale planului.

„Să se distribue cu generozitate populației nenorocite tot ce trebuie spre a-și ușura nevoile și mizeria. Dar nu trebuie confundate împărțirile de ajutoare umanitare cu acordarea de credite financiare sau comerciale. Nici un credit n'ar trebui acordat fără condiție. Dacă țara care se împrumută e lipsită de toate, trebue cel puțin să dea dovada că duce o politică de ordine, de economie și că gestiunea finanțelor sale e sănătoasă. Statele Unite însăși trebue să dea exemplul bun, micșorând tariful vamal, eliminând deficitul bugetar și stabilizând definitiv dolarul".

Două constatări importante se desprind din cele spuse acum de noi. Prima e pericolul capital că felul cum a fost pusă problema la Bretton Woods n'a fost decât un mijloc spre a găsi debușeuri pentru producția americană și nu dorința de a restabili un echilibru mondial. A doua constatare e că fără un control eficace, reglementarea e iluzorie și dacă d. Johnston recomandă moderație chiar în Statele Unite, nici el, nici nimeni nu ar îndrăzni să ceară Americei de a se supune unui control supra național. Dealtfel, cine l-ar exercita? Un stat mic nu va putea niciodată să-și impună voința la Washington, unde presiunea unei mari puteri ar fi intolerabilă. Și dacă nu va fi alt stat, ci un organism lipsit de mijloace practice pentru a-și impune voința, cine se va supune acestor ordine formale?

Nu trebuie, firește, să se conchidă de aci că rezultatele conferinței dela Bretton Woods

(Continuare in pag. 2-a)

ROLUL EDUCATIV AL ADMINISTRAȚIEI

de N. BATZARIA

In conferința ținută mai acum câteva zile cu subiectul „Administrația educatoare", d. P. Strihan, subsecretar de stat la interne, atribuie administrației un rol educativ de o desăvârșită însemnătate. Lămurește acest rol chiar dela primele rânduri.

„In concepția nouă, — a declarat d-sa — administrația publică nu este numai un instrument rece de executare a legii, ci mai ales un mijloc de modelare a sufletului național".

Recunoaște, ce-i drept, și altor instituții ca: școala, biserica, armata, justiția, căminul cultural, importantul rol în educația cetățeanului. Adaugă însă, că chiar în cazul când aceste instituții și-ar îndeplini datoria în mod desăvârșit, însă rămâne administrației destul spațiu pentru activitatea sa educatoare.

Mai înainte de a intra în fondul chestiunei, ne permitem două scurte digresiuni.

Prima este privitoare la rolul educativ al ministerului culturii naționale. Pentru a se afirma mai lămurit că tocmai acesta este rolul de căpetenie al ministerului, i se schimbase — de atunci nu sunt mulți ani — titulatura, numindu-se „Ministerul educației naționale"

De ce mai târziu cuvântul „educației" a fost înlocuit prin cuvântul „culturii", este un punct pe care îl lăsăm la o parte. In orice caz, întru cât se atinge de educația copiilor și tineretului, rolul acestui minister este și rămâne covârșitor.

A doua digresiune este o veche amintire din vremea Turciei Sultanilor. In vremea aceea, aparatul administrativ turcesc era, proporțional, în număr incomparabil mai mic decât aparatul administrativ din celelalte state ale Europei.

Intrebat despre cauza acestei stări de lucruri, un ministru de interne turc a răspuns: „Sistemul nostru de administrație constă în a administra cât mai puțin, în a săcăi cât mai puțin pe oameni și a-i lăsa cât mai mult să-și vadă singuri de treburile lor. Să știți dela mine că fiecare își vede mai bine de treburile sale, atunci când e lăsat în pace și nu se amestecă alții."

Este și acesta un punct de vedere, însă care n'a fost adoptat de statele cu organizație și structură modernă. La noi, ca și de altfel în toate statele Europei, aparatul administrativ este destul de numeros, așa încât contactul cetățeanului cu organele adminis-

(Continuare in pag. 2-a)

Coasta Mării Negre este bine apărată. De acest lucru d. general Șova N., ministrul marinei, s'a încredințat personal cu ocazia inspecției făcute pe litoral. (S.M.P.)